

የኢትዮጵያን ዲሞክራሲ ለመወለድ ስንት ዘመን ይፈጃል?

(ከቶፋ ቆርቆ)

የምርጫ ወግ

ምርጫ ደርሷል አይደል? ለዛ መሆን አለበት በአንድ በኩል EBC ‘ምርጫ ቦርድ ለምርጫ አስፈጻሚዎች ስልጠና ሰጠ ... ኮሮጆ አሰራጩ’... ሌሎች መገናኛ ብዙሃን ደግሞ ‘ምናምን የሚባል ፓርቲ ስልፍ ጠራ’ ... ‘የነሕሴ ፓርቲ ትየንተ ህዝብ በፖሊስ ሃይል በሃል ተበተነ’ ዱዱዱዱ...እንዲያም እንዲህም የሚሉ ወሬዎች መስማት ከመሰንበቻው የተለመደ ሆኗል።

እኛ ሃገር ስለምርጫ አምስት ዓመት እየጠበቁ ማወራት የተለመደ ተከታታይ ድራማ (series TV show) ይመስላል... የመጨረሻ ግንቦት አምስተኛው ምዕራፍ (Season 5) መሆኑ ነው ማለት ነው? ቁቁቁ...! እኔ የምለው ግን ለይመሰል ብቻ ምርጫ ማድረግ ምን ይጠቅማል? መጨረሻውን ቀድመው ያወቁትን ፊልም ማየት ወይ ‘ልብ አንጠልጣይ’ የተባለ ልብ ወለድ መፃፍ ማንበብ ጊዜ ማሳለፊያ አልያም የደራሲውን ችሎታ ለመገምገም ካለሆነ በቀር ምኑ ይነሸጣል? እሺ አንድ ሁለቴ እያወቁ መሸወድ ያለ ነውና ምን አይደል እንበል... አመስቴ ስሆንስ? አራዶቹ ቢሰሙ ‘አይክይፈፍም’ ይሉናል ከምር ኩሽት ይሆናል! ልጆች ሆነን ‘ክስክስ’ የምንለው አይነት አክሽን ፊልም ስናይ ‘አክተሩ’ አይሞትም ምናመን ብለንና አምነን አሳምነን ፊል ማየት እንጀምራለን እወነትም ፊልሙ ሲገባደድ አክተሩ ጠላቶቹን ያሸንፋል በቃ አይሞትም.... የኛም ሃገር ምርጫም ልክ እንደዛው ነው..... መሪ ተዋናዩ የማይሸነፍበት አክሽን ፊልም! ልየነቱ በሚሊዮኖች የሚቆጠሩ መሪ እና አጃቢ ተዋንያን የሚሳተፉበት መሆኑና ለወራት የሚወራለት መሆኑ ብቻ ነው! የሆነው ሆኖ አሸናፊውና አጃቢዎቹ ቀድሞ ወጤቱ የታወቀበትን ምርጫ የሚባል ድራማ መሰል ነገር ማካሄድ ለምን አስፈለጋቸው? ቃለ ተወኔቱን... ዝግጅቱን... ቀረባውን... ዳኝነቱን አንድ አካል ብቻውን በተቆጣጠረበት ቲያትር ወስጥ መግባት የሚያስገኘው ትርፍ ይኖረው ይሆን? ይመሰለኛል አለው.... ባይሆን ኖሮ አጃቢዎቹ ስለምን ይሄን ያህል መፈራገጥ ያስፈለጋቸው ነበር? ብዬ እጠይቀለሁ... በርግጥ መልሱን እነሱ ያወቁታል! የትወና ብቃትን ለማሳደግ ብቻ የሚያደረጉት ከሆነም ከልብ ያስገርማል ይቺ ይቺ በጣም አደገኛ ‘አድቪንቼር’ ነች! የምሬን ነው ያለገባኝ ነገር እንዳለ አላወቅም ግን ደግሞ እንደወ አጉል ጉንጭ ከማልፋት... ሰውም ከማስቸገር ምርጫ የምንለው ጉዳይ እወነተኛ የፋክክር መድረክ እስኪሆን ተወት ብናደርገውስ? ባይሆን መሰራት ያለባቸውን መሰረታዊ ጉዳዮችን በርትተን እንስራ.....።

የዲሞክራሲ ሂደት?

የሆነው ሆነና እቺ ዲሞክራሲ የሚሏት “ዛር” ኢትዮጵያ ወስጥ ምች ሆን ሞልቶላት የምትቆመው? ብትለመን ብትለምን አልወርድ አለች አይደል? ለነገሩ ብቅ ስትል ገና አስደንብረው እያባረሯት በየት በኩል ትምጣ? ይልቅዬ ‘ዲሞክራሲዊነት ሂደት ነው’ የሚባለው ተረት ተረት አብሮን ሊያረጅ ነው አይደል? ከምር 10 ዓመት ሆነው እኮ...! እናማ መቶ አመት እስኪሞላው ልንጠብቅ ነው ማለት ነው?

በነገራችን ላይ የዚህ ‘ሂደት ነው’ የሚሉት ማሳበቢያን ፅንሰ-ሃሳብ ከየት ይሆን ያገኛት ብዬ ሳስብ ድንገት እንግሊዝያዊው የኢኮኖሚክስ ሊቅ አዳም ስሚዝ ‘The Wealth of Nations’ የሚለው መፃሕፍት ወስጥ ቶሽንቅርት ኖሮ አገኘሁትና ‘እነኚ እንግሊዞች ተኮለኞች ናቸው....’ የሚሉት ስንኝ ወዲያው ትወስ አለኝ። ለነገሩ ስሚዝ ስለዲሞክራሲ አስቦ የተናገረው ሳይሆን ስለእድገት ሲያወራ ያነሳው ሃሳብ ነው። እንደ ሰውየው አባባል የሃገራት የኢኮኖሚ እድገት ተፈጥሮላዊ ሂደቱን ጠብቆ የሚመጣ

ዝግመታዊ ለውጥ (the natural progress of opulence) የሚለው አይነት ነው። እንዲህ ማለት ደግሞ ዛሬ የበለፀጉት ሃገራት የደረሱበት የእድገት ደረጃ ላይ ለመድረስ ዕውደቱ ይተበቅ ከተባለ ለታዲያ ሃገራት ከመቶ አመት በላይ ሊፈጅ ነው። ሃሳቡን ብዙ ሙሁራን ፋርሽ ያደረጉት ጉዳይ ቢሆንም እኛ ቤት ሲመጣ ታዲያ ዲሞክራሲያዊ ለውጥ በሂደት የሚገኝ ነው ከሚባለው ማስመሰያ ጋር መሳ ለመሳ የሆነ ይመስላል። ለምን ቢባል ይህም ሃያ አራት አመታትን አስቆጠርን ያየነው መሻሻል የለም ... እናም መቶዎን ልነደፍን ነው ማለት ነው?

ነገሩም የሚመስለው ወደጎላ መመለስ የጀመርን እንጂ ወደፊት መንቀሳቀሱ ሲያምራችሁ ይቀር የተባልን ነው። ወደ ጎላ መንሸራተት እንደ ሃገርና እንደ ስርዓት ትልቅ ኪሳራ ነው... 'የዲሞክራሲ ውርጃ' አይነት ነገርም ይመስላል። ከምር እንዴት ቁልቁል እንወርዳለን? እዚህ ላይ ፖላንዳዊው የምጣኔ ሃብት ሙሁሩ ፖል የተናገረውን መጥቀስ የተገባ የሆኗል.... 'ሰው ከሆንን ምን እንደ ወሻ ወደ ትፋታችን ይመልሰናል ይልቁንስ የተሻለ ሁኔታን እንፈጥራለን እንጂ'... ያላትን አይነት ሽንቆጣውን ያስታውሷል (if we were to emerge alive, we should not return to previous status quo but ... form a better world)..... እናም በዚህ ሁኔታ ከቀጠልን ተስፋችን ምን ይሆን? ይህ መከረኛ ትወልድ ያሰበውን ሳይናገር... የፈቀደውን ሳይመርጥ... አቋሙን እዳሻው ሳይገልፅ ዘመናትን ጠብቆ ያሰበው ሳይሳካ ሊያለፍ መሆኑ አሳዛኝ ነው።

'እና ምን ይሁን?' የሚሉ ጠያቂዎች አይጠፉምና ለማለት የተፈለገውን ማስረዳት ይገባል። ጉዳዩ እንግዲህ ኢንዲህ ነው..... ዲሞክራሲያዊ ሂደቱን የጠበቀ ለውጥ ለማየት የግድ ዘመናትን በናፍቆት መጠበቅ የለብንም.... ሂደት ነው እያሉ መቀለዱን አቁመን ዛሬውኑ መደረግ ያለበትን ማደረግ የሁሉም ወገን ሃላፊነት መሆኑን መገንዘብ ይገባል።ምርጫ ማካሄድ በራሱ ግብ አይደለም! ይልቁን ዲሞክራሲያዊ ስርዓትን ለመገንባት ከሚጠበቁ ግብዓቶች መካከል አንዱ ብቻ ነው። ኢትዮጵያ ውስጥ ለዲሞክራሲያዊ ስርዓትን እንገነባለን የሚባለው ለተፈላጊው ስርዓት መታጣት ተግዳሮት የሆኑ ነገሮችን ምንነትን ከስር መሰረቱ አጥርቶ ሳይለዩ ከላይ ከላይ በመጋለብ ነው። ዋናውን የስርዓቱን በሽታ መርምሮ ከለዩ በኋላ መፍትሄ ከመፈለግ ይልቅ የተያዘው ምልክቶችን ማስታመምና ግብዓቶች ላይ መረባረብ ነው። እንደ ሚታወቀው ሃገሪቱ ሊፈቱ የማይችሉ የሚመስሉ ቅራኔ ውስጥ ሰምጣ ገብታለች.... ታፍና ከመሞቷ በፊት የነፍስ አድን ስራዎች መሰራት አለባቸው።

መላ እንምታ

ቀዳሚውና ዋናው ጉዳይ:- ለታሪክ ቅራኔዎቻችን መፍትሄ ማበጀቱ ነው። በአንድ ወቅት... በወዳኛው ዘመን በበርካታ ቤሔርና ቤሔረሰቦች ላይ የደረሰ በደል አለ ይባላል። ይህም የመታገያ አጀንዳ ከሆነ ከአራት አስርት ዓመታት አለፉ : : እርግጥ ነው ኢትዮጵያ ውስጥ የሚኖሩ ህዝቦች ሁሉ እኩል ከከሌ ሰይባል በጭቆና ውስጥ ነበሩ... (ምናልባት ዛሬም ያ ሁኔታ የተለወጠ አይመስልም)። እናም በተለየ መንግድ የበደል ገፈት ቀማሽ የነበሩ ቤሔሮች፣ ቋንቋ ተናጋሪዎችና የእምነት ተከታዮች ነበሩ። የዝሆን ጀሮ ይሰጠኝ አልሰማሁም ወይም አይኔን ግንባር ያደርገው አላየሁም ብሎ ሽምጥጥ አድርጎ ለመካድ ካልሆነ በቀር ታሪክ የመዘገባቸው እውነታዎች አሉ። በሚኖሩበት ስፍራና ቀዩ ስንክሳር ያዩ... በማንነታቸው እንዲያፍሩና እንዲሸማቁ ተደርገው የነበሩ የህበረተሰብ አካላት ነበሩ ምናልባትም ዛሬም ቅርፁን ይለወጥ እንጂ በዚህ ሁኔታ ውስጥ የሚያለፉ ህዝቦች አሉ። በሌላ አነጋገር የአማራና የትግራይ ተወላጅ ያለሆኑ እንዲሁም የኦሮሞዎቹ ክርስትና ተከታይ ያልነበሩ ህዝቦች ላይ በተለየ መልኩ የደረሰ በደልና ስቃይ ነበር። የአፄ ሚንሊክ የግዛት ማስፋፋትና ትልቋን ኢትዮጵያን በመፍጠር

ሂደት ወስጥ የፈጠረው ጠባሳ ያለተፈቀ ሃቅ ነው። በሌላ በኩል ደግሞ ይህ ሁኔታ ሆን ተብሎ በተፈጠረ የማጋጋያና የማጋነኛ የፈጠራ ንግርቶች ታጅቦ በህዝቦች ማካከል በጋህድ የሚታይ ቅራኔን ፈጥሯል። በወጤቱም ግልፅ የሆኑ መናናቆችና መጠላለፎች በሁሉም የሀገሪቱ ክፍሎች በአሁኑ ወቅት እየታዩ ነው። ዛሬ በርካታ አስደንጋጭ ሁኔታዎች እየተሰተዋሉ ነው ... በፊደላት ዘመን ለጋብቻ አጥንት ይቆጠር እንደነበረው ሁሉ በኛም ዘመን ለሁለት ጥንዶች መጋባት መፈላለጋቸውና ማፋቀራቸው ብቻ በቂ አልሆነም ዘርን ማስተካከልም ተቀዳሚ ጉዳይ ሆኗል ። ይህ ደግሞ በከተሞች ጭምር የሚያጋጥም ጉዳይ ነው። በግለሰቦች ደረጃ ያለውን ማንሳቱ በህዝቦች ማካከል የቱን ያህል ስር የሰደደ የመጠፋፋትና የበቀል ስሜት እያደገ እንደሆነ የሚያመለክት አይነተኛ ሁኔታ በመሆኑ ነው። ቁምነገሩ ይህን እያወራን እና እያራገብን እስከ መቼ እንዘልቃለን የሚለው ነው። እውነተኛው አደጋ አይነን አፍጥሮና ጥርሱን አግጦ እኩሙጣ ከዚያም እኩሙጣን እተጠባብቅን ያለን ነው የምንመስለው። አሳዛኝ ጉዳይ ታዲያ ይህ ሁሉ ዐደጋ በዚህና በመጨረሻ ትውልድ ላይ የተደቀነው ትውልዱ በግል ላልፈፀመውና ላልደረሰበት በደል ነገር ግን ያለፈው ትውልድ ያወረሰው ስንክሳር መሆኑ ነው። የዚህን ማለቂያ የሌለውን የመካሰስ ወጥመድ ሰብሮ መውጣት የሁሉም ወገን ሃላፊነት መሆን ይኖርበታል። ለዚህ ደግሞ ድፍረት ይጠይቃል... እውነተኛ እርቅና የወገናዊነትን መንፈስ ለመፍጠር ከበዳይም ከተበዳይም ወገን ተወላጅ የሆንን ሁሉ ደፍረን ልንቀበለው ጨክንን ልንጋተው የሚገባ እውነታ አለ።

ተወደደም ተጠላ በአንድ ሃገርና አካባቢ እንድንኖር ተፈጠሮ ግድ ብላናለች...ምንም ባንፈላለግ እንኳን ልንገጣጠል አንችልም... ይህ ቀዳሚው ሃቅ ነው። ሌላኛው ትላነት ለደረሰው ጥፋትና በደል የዚህ ትውልድ ሰዎች ቀጥተኛ ተስታፊዎች አይደለንም። ይህን ታሳቢ አድርገን ቀጣዩን እርምጃ መውሰድ ተገቢ ይሆናል። ስለሆነም ለዚህ የወርስ ፀብ መፍትሔ ማበጀት አለብን። ሃቁ ይህ ነው... አፄ ሚኒሊክና ጦራቸው አደዋ ላይ ወራሪውን ጠላትን አሳፈሮ በመመለስ በሰሩት ገድል የኢትዮጵያ ብቻ ሳይሆኑ የጥቁር ህዝቦች ሁሉ ጀግና እደነበሩት ሁሉ በሌላው ገፅታቸው ደግሞ ግዛት ለመስፋፋት በደረገት ዘመቻና በተከቱሉት ፖሊሲ ኢሰባወነት የተሞሉ ጨፍጫፊ ነበሩ። በተለይ በአርሲ፣ በባሌ፣ በሐረር፣ በቦረና፣ በወላይታ፣ በከፋና በሌሎችም አካባቢዎች የደረሱ ዘግናኝ ጥፋቶች የማይረሱ የሃያኛው ክፍለ-ዘመን የታሪካችን መጥፎ ገፅታ አንዱ አካል ነው። ለዚህ ጥፋት የኦሮሞ ህዝብ እና ሌሎችም ቤሔሮች ብቻ የሚቆጩበት... የአማራ ህዝቦች ብቻ ለዘመናት የሚወቀሱበት ጉዳይ ሊያቆም ይገባል። የድርጊቱ ፈፃሚዎች በዚያ ዘመን የነበሩ የስርዓቱ ጠበቂዎች ሲሆኑ በደሉ የደረሰው ግን በሁሉም ኢትዮጵያውያን ላይ እንደሆነ ሊታሰብ ይገባል። ስለሆነም ሚኒሊክ መወገዝ ካለባቸው በጋራ እናወግዝ ... ለችግሩ ሰለባ ለሆኑ ሰዎች መታሰቢያ ማድረግ ካለብን በጋራ ስንዘክራቸው እንኑር...! ይህን ጉዳይ መቋቋሙ የሚቻለው ሃያት ቅደመ ሃያቶችህ በድለዋል የሚባሉት የአማራ ተወላጆች ሃያት ቅድመ ሃያቶቻችን መከራን ተቀብለዋል ለሚሉ ለሌሎቹ ቢሔሮች ሃዘናችሁ ሃዘናችን ነው ... ያለፈው ትውልድ ስራ ተገቢ አይደለም ብሎ በደፈናው ይቅር በመባባል ብቻ ከሆነ ማድረግ ነው። ተበድለናል የሚሉ ወገኖችም ይቅር ለማለት ዝግጁ መሆን ይኖርባቸዋል : : ይህ ጉዳይ መፍትሄ ሳይበጅለት ዲሞክራሲያዊ ስርዓት እንገነባለን ብሎ መነሳቱ አለያም ለወጥ እናመጣለን ማለት የህልም እሩጫ ከመሆን አያልፍም።

ሁለተኛው ጉዳይ:- ከመጀመርያው ሃሳብ ጋር የተያያዘና ተቀዋሚ ነን ብለው የቆሙ ሃይሎችን ይመለከታል : : ከትውልድ ትውልድ የተሸጋገረው ተቃርኖ መፍትሄ ሊበጀለት ባለመቻሉና ተያያዥ በሆኑ ጉዳዮች ላይ መስማማት ባለመፈለግ አንድ ኢህዲድን ለመገዳደር ዘጠና ምናምን ፓርቲዎች ተፈጥረዋል : : ብዙዎች ስለምን በሃገር ወስጥም ሆነ በወጭ ያሉ የፖለቲካ ሃይሎች የጋራ ተቀናቃኝ የሚሉትን ሃይልን ለመታገል ሲሉ መስማማት እንኳን ይሳናቸዋል የሚለው ጥያቄ መልስ የሚያጠብት

ጉዳይ ነው፡፡ መልሱ ግን ቀላል ግልጽ ነው፡፡ አንደኛው ያለፈው ታሪካዊ ተቃርኖ የጋራ ግብ እንዳይኖራቸው አድርጌቸዋል... የጋራ ግብ ቢኖራቸው እንኳን ተቀራርበው ለመወያየትና ክልብ የሆነ ጥምረትም ይበሉት ጅረ ቁልቁል ለመፍጠር አልተቻላቸውም፡፡ ትልቁ የሙግት መከፈቻና የስጋት ምንጭ ሊሆን የሚችለውም እነዚህ ገዢውን ግንባር እንቃወማለን የሚሉ ሃይሎች እርስ በርስ መቀዋወማቸው ብቻ ሳይሆን በጠላትነት ስሜት መተያየታቸው ጭምር ነው፡፡ ስለተመሳሳይ ጉዳይ በተለያዩ መድረክ በተመሳሳይ ቋንቋ እየተናገሩ በህብረት ግን መስራት ሲሳናቸው ሲታይ የሚገርም ትይንት የሚሆነው ያኔ ነው፡፡ ሌላኛው ጉዳይ ስለመጪ ጊዜ ያላቸው አተያይ ጉራማይሌ መሆኑ ነው፡፡ አይበለውና ይህ የከፋውና የመረረው ህዝቡ ነግ በግብታዊነት ተነስቶ ለውጥ እንፈልጋለን ብሎ በሌሎች ሃገራት እንደታየው ስልጣን ላይ ያለውን ሃይል ቢያባርረው ተቃዋሚ ነን የሚሉት ሃገራቷን በየትኛው ፍኖተ ካርታና ፕሮግራም ሊመሯት ይሆን? ይህን የመሰለለውን ተቃርኖ መፍታት ሳይቻላቸው በሰላማዊ መድረክም ሆነ በሌላ ዘዴ የስርዓት ለውጥ እናመጣለን ብለው የተነሱ ሃይሎች ሃገራቱን እና ህዝቡን ወደሌላኛው አዙሪት ወስጥ ያስገቧታል የሚለው ስጋትን የምንጋራ ጥቂቶች አይደለንም፡፡ ዋናው ጉዳይ ተቃዋሚዎች ላለመስማማት የተስማሙበትን ባህል ቀይረው መቀራረብና በጋራ መስራት ካልተቻላቸው ስልጣንን እደንደተመኛት ሳይወርሷት እኛም ዲሞክራሲን እንደናፈቅናት ሳናገኛት በምድረ በዳ መቅረታችን የምር ይመስላል፡፡

ሦወስተኛው ጉዳይ ከላይ ከተጠቀሱት አበይት ሃሳቦች ጋር በቀጥታ የሚያያዝና መዳረሻ ሊሆን የሚገባው ነው፡፡ ይህም ለዘመናት የተቆለሉ ፖለቲካዊ ቅራኔዎችን በሰከነና በሰለጠነ መንግድ መፍትሄ እዲያገኙ የማደረግ ሂደት ነው፡፡ በሌላ አነጋገር ከመቸውም ጊዜ በበለጠ ስለ ቤሔራዊ እርቅና ስለ ሃገራዊ መግባባት መሰራቱ የተሻለ መሆኑን መረዳት የተገባ ነው፡፡ በርግጥ ይህን ሃሳብ ብዙዎች ያዘ ለቀቅ ሲያደርጉት ይስተዋላል፡፡ የሆነው ሆኖ ሁሉም መንታ ልብ መሳይ ናቸው፡፡ ለምን ቢባል ሲገፉበት አይታይም... ዛሬ ስለ እርቅ በተናገሩበት አንደበት ነገ ሲያወግዙና ሲፈርጁ ይታያሉ፡፡ እረቀ ሰላምን ለማስፈን ቀዳሚው ጉዳይ እውቅና መስጠትና መከባበር ነው፡፡ እውቅና መስጠት እውነታን ከመቀበል ይጀምራል፡፡ ያለፈን ታሪክ ተቀብለን መፍትሄ እንደምንሻለት ሁሉ የዛሬውንም ነባራዊ ሁኔታ በቅጡ መረዳት የተገባ ይሆናል፡፡ ተወደደም ተጠላም ባለንበት ዘምንም ሆነ በመጪዎቹ አመታት አሁን ስልጣን ላይ ያለው ሃይል ባሻውና በፈቀደው ምንገድ ሃገራቱን እየመራ የመቀጠሉ ነገር እውን ይመስላል፡፡ ይህን ሃይል ያገለለ የእርቅ ሃሳብም ሆነ ሌላ አይነት እንቅስቃሴ መድረሻው የትም ነው፡፡ ስለሆነም ለማወገዝና ለማጥላለት የሚያስንፈው ሃሳቦችን ስልጣን ላይ ያለውን ሃይል እንደ መንግስት ተቀብሎ ያስገኛቸውን ወስን ነገር ግን ነባራዊና አወንታዊ ለውጦች ወይም እድገቶች አክብሮ እውቅና መስጠት ተቀዳሚው እርምጃ ሊሆን ይገባዋል፡፡ የዚህ አይነቱ አቀራረብ ተንበረካኪ... ተለጣፊ... ሌላም ሌላም ነገሮችን ሊያስብል እንደሚችል ይገመታል፡፡ ይሁን እንጂ እውነት ስለሆነ በዚህ መንገድ መጓዙ ግድ ይለናል፡፡ ፈረንጆቹ walk the talk እንደሚሉት የምናወራውን ልንተገብረው ይገባል፡፡ እዚህ ላይ ለማለት የተፈለገው ጠላትነትን ብቻ ግብ ያደረገ ዘለቁታ የሌለው አካሄድ ስለሚሆን መደረግ ያለበትን ሁሉ አድርጎ እርቅና ድርድር ለመፍጠር የሚቻለባትን በር ክፍት አርጎ ቢያንስ መጠባበቁ የተገባ ነው፡፡

እንደ መውጫ

ከላይ የተዘረዘሩት ቅድመ ሁኔታዎች ባልተሟሉበት ሁኔታ ዲሞክራሲ ... መብት... ለውጥ ...ትግል ቢባል እመኑኝ የትም አንደርስም፡፡ ቢሞክር እንኳን ከዚህ ቀደም እደታዩት የታሪክ አጋጣሚዎች ታጥቦ ጭቃ ከመሆን ፈቅ እንደማንል ለመተንበይ ነብይ ሞን አያሻም፡፡ ስልጣን ላይ ያለው ሃይል በታዳምር

ዲሞክራሲያዊ ሊቀን እንደማይፈልግ እየታወቀ... ሰልፍ ቢወጣ... ባምርጫ ላይ ምርጫ ቢደረደር እንደወደ አገራችን መፈራገጥ ለመላላጥ የሚሉት አይነት ካልሆነ በቀር ጠብ የሚል ነገር ይኖራል ማልት ቁልነት ከመሆን የሚያለፍ ነገር የለውም። ዲሞክራሲያዊነት ደግሞ ለድርድር መቅረብ የለለበት የለውጥ መንገድ መሆን ይኖርበታል። ሌላ ዙር ጦርነትና ወይም ሌላ ምዕራፍ አብዮት ለሃገሪቱም ሆነ ለህዝቡ የሚበጅ አይሆንም። ስለሆነም የምንፈልገውን አይነት ዲሞክራሲያዊ ስርዓት እውን ለማድረግ የሚቻለው የዘመናት የታሪክ ቅራኔዎችን በቅንነት አይቶ መፍትሄ እንዲያገኙ በማድረግ፣ ተቃዋሚዎች እርስ በእርስ ከመቀዋወም ሲዎጡና በመሰረታዊ ጉዳዮች ላይ ተግባብተው ለለውጥ አብረው መስራት ሲችሉ ነው። የነኝህ ሁለት መሰራታዊ ጉዳዮች እውን መሆን ወደ ሶስተኛው ግብ የሚያንደረድረን ይሆናል። ይኔወም ከገዢው ሃይል ጋር ለመደራደርና መገባባት ላይ ለመድረስ የሚያስችል አቅም የሚፈጥር ሁኔታ መንገድ ተደርጎ ሊወሰድ ይቻላል። ያኔ ሁሉንም ወገን ያሳተፈ ስርዓት መመስረት ሲቻል የምንፈልገው የሰዎች መብት መከበር፣ ሰላም፣ እኩልነት፣ ነፃነት፣ እድገት ብልፅግና በምንወዳት ሃገራችን እውን ማድረግ እንችላለን። ይሁንና ይህን ህልም የሚመስል ምኞት እውን ለማድረግ ስንት ዘመን ይፈጅብን ይሆን? ተምኔቱን ተጨባጭ ማድረግ የሁሉም ዜጎች ሃላፊነት ሊወሆን ይገባል።

ኢትዮጵያ ለዘላለም ትኑር!